

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. RvVb/A/1516/0023 van 22 september 2015
in de zaak 2010/0390/A/3/0375

In zake:

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Lies DU GARDEIN
kantoor houdende te 8020 Oostkamp, Hertsbergsestraat 4,
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Philippe DECLERCQ
kantoor houdende te 3000 Leuven, J.P. Minckelersstraat 33
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

I. Voorwerp van de vordering

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 23 april 2010, strekt tot de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant van 24 maart 2010 waarbij aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning wordt geweigerd voor het oprichten van zes windturbines met bijhorende infrastructuur ten noorden van de E314.

De bestreden beslissing heeft, wat betreft twee windturbines, betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED]. De bestreden beslissing heeft wat betreft de vier andere windturbines betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. Verloop van de rechtspleging

1.

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 26 januari 2011, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

2.

Met een tussenarrest van 19 maart 2013 met nummer A/2013/0111 heeft de Raad de heropening van de debatten bevolen teneinde de verzoekende partij de mogelijkheid te bieden de Raad en de verwerende partij een afschrift te bezorgen van de statuten die golden op het ogenblik van het nemen van de beslissing om in rechte te treden en van de destijds geldende akte van aanstelling van haar organen. Aan de verwerende partij werd de mogelijkheid verleend om met een aanvullende nota standpunt in te nemen met betrekking tot deze stukken. Zij heeft hiervan geen gebruik gemaakt.

2.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 4 juni 2013, waar de vordering tot vernietiging opnieuw werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende en verwerende partij zijn schriftelijk verschenen.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. Feiten

1.

Op 7 september 2009 dient de [REDACTED] een aanvraag in bij de verwerende partij voor het plaatsen van zeven windturbines en drie middenspanningscabines. De aanvraag heeft betrekking op andere percelen dan de percelen waarop de thans bestreden beslissing betrekking heeft maar ligt grosso modo in hetzelfde 'projectgebied'.

De verwerende partij verleent op 23 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning aan de [REDACTED] voor vier windturbines en een middenspanningscabine en weigert de vergunning voor het overige. De verzoekende partij heeft tegen deze beslissing een vordering tot vernietiging ingesteld. De zaak is gekend onder het rolnummer 2010/0422/A/3/0375 en met een arrest van 22 september 2015 met nummer RvVb/A/1516/0024 heeft de Raad vermelde vordering verworpen.

2.

Op 21 september 2009 (datum van het ontvangstbewijs) dient de verzoekende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het oprichten van zes windturbines met bijhorende infrastructuur. Twee windturbines worden ingeplant op het grondgebied van de gemeente [REDACTED] en vier windturbines op het grondgebied van de stad [REDACTED]

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 november 1978 vastgestelde gewestplan 'Aarschot-Diest', gelegen in landschappelijk waardevol agrarisch gebied. De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED], van 30 november 2009 tot en met 29 december 2009, worden negen bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek georganiseerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] van 26 november 2009 tot en met 25 december 2009, worden drie bezwaarschriften ingediend.

De Watering der Begijnendijk brengt geen advies uit hoewel zij hierom werd verzocht.

Het Agentschap Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant brengt op 30 november 2009 een ongunstig advies uit.

Onroerend Erfgoed brengt op 3 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwonwikkeling brengt op 8 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 15 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 23 december 2009 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad [REDACTED] brengt op 18 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente [REDACTED] brengt op 21 januari 2010 een gunstig advies uit.

De Federale Overheidsdienst (FOD) Mobiliteit en Vervoer brengt op 16 maart 2010 een gunstig advies uit voor windturbines T1 tot en met T5 en een ongunstig advies voor windturbine T6.

Het Vlaams Energieagentschap brengt op 25 januari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit:

“ ...

7. Besluit

De Interdepartementale Windwerkgroep staat positief ten aanzien van de inplanting van windturbines langsheen en aan beide zijden van de [REDACTED] tussen [REDACTED] en het afrittencomplex [REDACTED].

De concrete inplanting van de windturbines dient zo veel mogelijk aan te sluiten bij een lineaire opstelling met regelmatige tussenafstanden parallel aan de snelweg.

Specifiek bieden de 7 windturbines uit het project van de [REDACTED] een maximale, coherente en regelmatige invulling in lijnopstelling van de zone ten noorden van de [REDACTED]. De inplanting van 6 windturbines zoals voorgesteld door de [REDACTED] vormen een coherente en regelmatige invulling maar maximaliseren de mogelijke inplanting van windturbines niet, waardoor de voorkeur uitgaat naar het voorstel van [REDACTED]
(...)

Als gevolg van bovenstaande overwegingen wordt voor de voorliggende twee aanvragen een positief advies gegeven voor de lijnopstelling van de 7 windturbines van de [REDACTED] aan de noordkant van de [REDACTED]
. (...)

Het positief advies geldt op voorwaarde dat voor alle windturbines binnen de besproken zone gekozen wordt voor een visueel gelijkaardige en bij voorkeur hetzelfde type windturbines met lichtgrijze buismast en drie wieken. Ook de ashoogte en wiekdiameter dienen vergelijkbaar te zijn. In de vergunning kan daartoe overeenkomstig de vergunningsaanvraag een beperkt toegestaan bereik van ashoogte en wiekdiameter opgenomen worden.

De Interdepartementale Windwerkgroep beveelt aan dat er tussen de betrokken partijen overleg komt om in deze projectzone te komen tot de realisatie van een zo coherent mogelijk project met een maximale invulling van de zone, dat voldoet aan de gestelde voorwaarden.
...”

De verwerende partij beslist op 24 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning te weigeren en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is niet in overeenstemming met bovengenoemde planologische voorschriften. Er wordt een afwijkingsbepaling toegepast.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Art. 4.4.9. §1. (...)

Het dossier bevat een omstandige lokalisatienota waarin de mogelijke effecten van de inplanting van windturbines ten aanzien van efficiënt bodemgebruik, eventuele verstoring van de uitbating(mogelijkheden) en landschappelijke kwaliteiten worden beschreven en geëvalueerd en waarbij kan worden aangesloten. De algemene bestemming van het gebied wordt niet in het gedrang gebracht door de oprichting van turbines die slechts een kleine oppervlakte innemen en de verdere exploitatie van het gebied voor landbouwdoeleinden niet hypothekeren.

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De oprichting van windturbines kadert in de doelstellingen van de Vlaamse Regering inzake de uitbouw van hernieuwbare energiebronnen in Vlaanderen. De Vlaamse Regering stelt als doelstelling voorop om tegen 2010 6% van het totale

elektriciteitsverbruik te betrekken uit hernieuwbare energiebronnen.

De elektriciteitsopwekking via windenergie vermijdt het gebruik van fossiele brandstoffen en de uitstoot van voor het milieu schadelijke gassen.

Het ruimtelijk principe van de gedeconcentreerde bundeling wordt toegepast voor de inplanting van windturbines. Door windturbines zoveel als mogelijk te bundelen, moet het behoud van de nog resterende open ruimte in het sterk verstedelijkte Vlaanderen worden gegarandeerd. De voorkeur gaat dan ook uit naar het realiseren van windenergieopwekking door middel van clustering van windturbines, veeleer dan een verspreide inplanting van solitaire turbines. Er moet worden gestreefd naar een ruimtelijke concentratie van windturbines in de nabijheid van of in de stedelijke gebieden en de kernen van het buitengebied.

De projectzone volgt in lijn de [REDACTED]. De zone omvat de noordelijke zijde van deze snelweg gelegen tussen de [REDACTED] en het regionaal bedrijventerrein in [REDACTED]. Het principe van de gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuur stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor het project potentieel bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.

Maar het is eveneens noodzakelijk te komen tot een ruimtelijk coherent project waarbij een zo regelmatig mogelijke inplanting langsheen de lijninfrastructuren wordt nagestreefd. De ruimtelijke coherentie en de regelmatige inplanting worden bepaald door de afstanden t.o.v de autosnelweg en de onderlinge afstanden. In het voorliggende project worden de turbines ingeplant op een sterk variërende onderlinge afstand van 360 m tot 520 m. De afstand tot de as van de autosnelweg varieert van 53 m tot 138 m. Turbine WT5 is zeer dicht tegen het openbaar domein van de autosnelweg ingeplant.

Voor dezelfde zone aan de noordzijde van de autosnelweg zijn twee twee stedenbouwkundige aanvragen ingediend voor een windturbinepark. Onderhavige aanvraag (ontvangstdatum 21/09/2009), en een aanvraag (ontvangstdatum 07/09/2009) ingediend door [REDACTED] voor zeven windturbines.

Het Vlaams Energieagentschap heeft een gecoördineerd advies uitgebracht voor vier projecten (twee aan de noordzijde en twee aan de zuidzijde van de autosnelweg), waarvoor een stedenbouwkundige aanvraag is ingediend.

Het advies stelt het volgende m.b.t. tot de twee projecten aan de noordzijde van de autosnelweg:

"Specifiek bieden de 7 windturbines uit het project van de [REDACTED] een maximale, coherente en regelmatige invulling in lijnopstelling van de zone ten noorden van de [REDACTED]. De inplanting van 6 windturbines zoals voorgesteld door [REDACTED] vormen een coherente en regelmatige invulling maar maximaliseren de mogelijke inplanting van windturbines niet, waardoor de voorkeur uitgaat naar het voorstel [REDACTED]."

Door het Agentschap Wegen en Verkeer werd op 30/11/2009 een bindend ongunstig advies verstrekt.

De Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer geeft een ongunstig advies voor de windturbine WT6 omdat deze zich bevindt op 44 m van de straalverbinding van Defensie waardoor de veiligheidsafstand van 100m niet kan gerespecteerd worden.

Op 23/03/2010 is er een stedenbouwkundige vergunning (doss.nr. 8.00/2/GSA.802174) verstrekt voor het oprichten van vier windturbines in het gebied waar onderhavige aanvraag zijn project voorziet.

Beide projecten zijn niet compatibel omwille van de onderlinge afstanden en de wijze van inplanting.

ALGEMENE CONCLUSIE

Gelet het bindend negatief advies van de afdeling Wegen en Verkeer, gelet het ongunstig advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer m.b.t. windturbine WT6, gelet de weinig coherente lijnopstelling van de turbines, gelet de te korte afstand van WT5 t.o.v. de autosnelweg, gelet het niet compatibel zijn met de 4 windturbines in dezelfde zone waarvoor een stedenbouwkundige vergunning verstrekt is, komt de goede ruimtelijke ordening van het gebied in het gedrang.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig werd ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen. De vordering is ontvankelijk.

V. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Eerste middel – alle onderdelen

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schendingen in van artikel 4.3.1, §2, 1° *juncto* artikel 1.1.4 VCRO, van de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen en het uitvoeringsbesluit van 4 juni 1958, van de goede ruimtelijke ordening, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering der bestuurshandelingen en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij ontwikkelt dit middel als volgt:

“ ...

***Doordat** de bestreden weigeringsbeslissing steunt op vier argumenten, zijnde (1) het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer, (2) het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, (3) de vergunning van de [REDACTED] en (4) de vermeende niet-coherente opstelling van de aangevraagde turbines.*

***Terwijl eerste onderdeel** het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer door een onwettigheid is aangetast nu de Afdeling Wegen en Verkeer de aanvraag negatief adviseert op basis van de overweging dat niet nagegaan zou kunnen worden waar de windturbines precies ingeplant zullen worden terwijl dit nochtans zeer duidelijk uit het*

inplantingsplan blijkt, hetgeen betekent dat de Afdeling Wegen en Verkeer de feitelijke aspecten van het dossier onvoldoende geïnventariseerd heeft en hierdoor inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel gemaakt heeft.

Bijkomend verwijst de Afdeling Wegen en Verkeer naar de strijdigheid van de aanvraag met de bepalingen uit de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen en zijn uitvoeringsbesluit van 4 juni 1958, terwijl de voorwaarden hiertoe niet vervuld zijn.

Terwijl tweede onderdeel ook het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer door een onwettigheid is aangetast aangezien de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer bij de beoordeling van de adviesvraag ten onrechte geen rekening gehouden heeft met de impact van de sluiting van de kazerne te [REDACTED] op de aanvraag van de verzoekende partij, waardoor een inbreuk wordt gemaakt op het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht.

Terwijl derde onderdeel de vergunning van de [REDACTED] eveneens door een onwettigheid is aangetast vermits de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar er bij de afweging tussen de aanvraag van de [REDACTED] en de aanvraag van de verzoekende partij er op basis van een verkeerde lezing van het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep vanuit is gegaan dat aan de aanvraag van de [REDACTED] de voorkeur gegeven dient te worden aangezien dit project het meest rendabel is, hetgeen ontegensprekelijk in strijd is met artikel 4.3.1§2, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Terwijl vierde onderdeel tenslotte het argument m.b.t. de vermeende niet-coherente inplanting van de turbines van de verzoekende partij onwettig is nu duidelijk blijkt – en ook bevestigd wordt door de Interdepartementale Windwerkgroep – dat dit niet het geval is. Aangezien dit ook duidelijk blijkt uit het aanvraagdossier, betekent dit dat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de feitelijke aspecten van het dossier onvoldoende geïnventariseerd heeft en hierdoor inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht gemaakt heeft.

Zodat met (1) het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer, (2) het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, (3) de vergunning van de [REDACTED] en (4) de vermeende niet-coherente opstelling van de aangevraagde turbines geen rekening kan worden gehouden en deze weigeringsargumenten, ondermeer met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet, buiten beschouwing dienen te worden gelaten en derhalve niet de vereiste rechtsgrondslag kan uitmaken voor de bestreden weigeringsbeslissing, en bijgevolg de bestreden vergunningsbeslissing die exclusief steunt op deze onwettige argumenten eveneens door een onwettigheid is aangetast.

Toelichting:

Eerste onderdeel

Overeenkomstig de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen juncto artikel 1 en 2 van het uitvoeringsbesluit van 4 juni 1958 mogen geen constructies worden opgericht in de vrije stroken (30m) langs de autosnelwegen.

Volgens de Afdeling Wegen en Verkeer zou dit hier echter wel het geval zijn, reden waarom de aanvraag negatief geadviseerd en – gelet op het bindend karakter van het desbetreffende advies – geweigerd zou moeten worden.

Nochtans staat het vast dat, wanneer gekeken wordt naar het inplantingsplan die bij het aanvraagdossier werd gevoegd, er zich binnen de vrije stroken geen windturbines, noch hoogspanningscabines bevinden (stuk 5):

*Op het onderstaande inplantingsplan (schaal: 1/2500) wordt immers een zone van 30m (dikke lijn) uitgezet ten opzichte van het einde van de pechstrook **waarbinnen er zich geen enkele windturbine, noch hoogspanningscabine bevindt.***

De cabine die het dichtst bij de bouwvrije zone ligt, is de cabine van WT5 en die ligt +/- 10m buiten de bouwvrije zone.

[afbeelding]

Het is dan ook zeer vreemd dat de Afdeling Wegen en Verkeer de vergunning op basis van de hoger vermelde bepaling weigert. Dit geldt zeker wanneer men weet dat de Afdeling Wegen en Verkeer eerder in zijn advies stelt dat de exacte inplanting van WT5 en de cabines van WT1, WT4 en WT5 niet duidelijk nagegaan kan worden:

“De exacte inplanting van WT5 en de cabine van WT1, WT4 en WT5 t.o.v. de grens openbaar domein van de autostrade ( ) aangeduid moet worden.”

Wanneer men van deze stelling vertrekt, kan immers zelfs niet nagegaan worden of er al dan niet een constructie binnen de vrije stroken gelegen is.

Uit het inplantingsplan blijkt eveneens dat de overweging dat niet nagegaan zou kunnen worden waar de windturbines precies ingeplant zullen worden feitelijke grond mist, en bijgevolg evenzeer onwettig is.

Het is dan ook duidelijk dat de Afdeling Wegen en Verkeer het aanvraagdossier van de verzoekende partij niet voldoende heeft onderzocht (Wanneer zij dit wel had gedaan, had zij immers tot de vaststelling moeten komen dat er zich binnen de vrije stroken geen turbines of cabines bevinden).

Nochtans staat het vast dat een zorgvuldig handelende overheid bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag steeds de verschillende juridische en feitelijke aspecten van het dossier dient te controleren en te inventariseren, zodat met een voldoende kennis van zaken beslist kan worden.

Om deze reden dient dan ook vastgesteld te worden dat niet alleen de bepalingen uit de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen juncto artikel 1 en 2 van het uitvoeringsbesluit van 4 juni 1958 geschonden zijn, maar het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer ook inbreuk maakt op het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tweede onderdeel

*Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht een overheid ertoe om bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag **alle feitelijke en juridisch aspecten van de aanvraag te onderzoeken zodat met voldoende kennis van zaken een beslissing hieromtrent uitgebracht kan worden.***

Op het ogenblik dat de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer over de aanvraag van de verzoekende partij advies diende te verlenen, stond het reeds vast dat de kazerne te Diest op korte termijn gesloten zou worden (stuk 8).

Dit is vanzelfsprekend een element dat bij de adviesverlening over de aanvraag van de verzoekende partij ten zeerste van belang is aangezien **de sluiting van deze kazerne logischerwijze zal impliceren dat de straalverbinding die ten opzichte van deze kazerne aangehouden dient te worden niet langer van toepassing zal zijn** (stuk 8).

Uit het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer blijkt echter niet dat bij de beoordeling van de aanvraag van de verzoekende partij met dit gegeven rekening werd gehouden. In tegendeel, er wordt zelfs gewezen op deze veiligheidsafstand om de aanvraag negatief te adviseren:

“Naar aanleiding van bovenvermelde brief, deel ik u mee dat het Directoraat-generaal Luchtvaart, in akkoord met Belgocontrol en Defensie, geen bezwaar heeft tegen het oprichten van 5 windturbines te [REDACTED] voor zover de maximale tiphoogte van 150m niet overschreden wordt. **Voor 1 windturbine (windturbine WT6), heet Defensie een negatief advies gegeven. Deze turbine bevindt zich op 44m van hun straalverbinding waardoor de veiligheidsafstand van 100m niet gerespecteerd kan worden.**”

Het tweede onderdeel is dan ook gegrond.

Derde onderdeel

Overeenkomstig artikel 4.3.1§2, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO én in het kader van de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening kan een vergunning slechts worden afgegeven voor zover de uitvoering ervan de duurzame ruimtelijke ontwikkeling garandeert. Meer concreet betekent dit dat er bij de toekenning van een vergunning voor gezorgd moet worden dat de nog beschikbare ruimte zo optimaal mogelijk wordt benut.

Aangezien er – o.a. door de strikte criteria uit de Omzendbrief EME/2006/01-RO/2006/02 betreffende het afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines – maar een beperkt aantal locaties voor de inplanting van windturbines in aanmerking komen, dient bij de toekenning van een vergunning steeds gekozen te worden voor het meest rendabele project.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar lijkt – o.a. in het kader van de doelstellingen inzake hernieuwbare energie en het behoud van de open ruimte - in eerste instantie dan ook voor te opteren voor een project waarbij de beschikbare ruimte zo efficiënt mogelijk wordt ingevuld: (...)

Niettemin én zonder enige verdere motivering kiest de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar finaal echter voor het project van [REDACTED] waarbij er een vergunning voor amper 4 turbines wordt afgeleverd.

Ten onrechte wordt hierbij verwezen naar het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, waaruit volgens de Gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar zou moeten blijken dat in elk geval gekozen dient te worden voor de aanvraag van [REDACTED]

Zoals bovenstaand reeds genoegzaam aangetoond, geldt dit standpunt van de Interdepartementale Windwerkgroep echter slechts in de mate dat er zeven turbines vergund zouden kunnen worden (quod non).

Dit alles terwijl er – gelet op de onwettigheid van het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer voor WT5 en het niet-bindend karakter van het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer – aan de verzoekende partij een vergunning voor maar liefst zes turbines had kunnen worden afgeleverd.

Bovendien wordt in de aanvraag van de verzoekende partij een hoger maximaal vermogen voorzien, zodat hierdoor nog een bijkomende rendabiliteit gecreëerd kan worden.

*Nochtans staat het vast dat de vergunningsverlenende overheid - overeenkomstig de criteria uit **artikel 4.3.1§2, eerste lid, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO** - bij de beoordeling van een vergunningsaanvraag er in het bijzonder voor dient te zorgen dat de terreinen die in aanmerking komen voor de inplanting van windturbines zo optimaal mogelijk worden ingevuld: (...)*

Wanneer de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar dus een vergunning toekent voor vier windturbines en hierdoor de (technisch onverenigbare) vergunningsaanvraag van de verzoekende partij voor zes windturbines – die bovendien een hoger maximaal vermogen voorzien – dient te weigeren, staat het vast dat een inbreuk gemaakt wordt op de artikel 4.3.1§2, eerste lid, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO.

Vierde onderdeel

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar stelt zonder enige verdere toelichting dat de turbines uit de aanvraag van de verzoekende partij op niet-coherente wijze ingeplant zouden worden.

Dit klopt echter niet.

Door de Interdepartementale Windwerkgroep – dé beoordelingsinstantie voor de aanvragen m.b.t. windturbines – werd na een uitgebreid onderzoek immers uitdrukkelijk vastgesteld dat bij de realisatie van de aanvraag van de verzoekende partij wel degelijk een coherente inplanting gecreëerd zal worden.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar neemt dit gedeelte van het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep trouwens uitdrukkelijk over in zijn weigeringsbeslissing:

“De inplanting van 6 windturbines zoals voorgesteld door [REDACTED] vormen een coherente en regelmatige invulling (...)”

Nergens in zijn weigeringsbeslissing weerlegt de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar deze vaststelling van de Interdepartementale Windwerkgroep (dit zou gelet op de duidelijke vaststelling van de Interdepartementale Windwerkgroep overigens ook niet mogelijk zijn). Er wordt enkel gewezen op het feit dat de turbines van de verzoekende partij op een sterk variërende afstand van 360m tot 520m ingeplant staan.

Dit volstaat echter niet om het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep te weerleggen nu er in de vergunningsaanvraag van de verzoekende partij voorzien wordt in een regelmatige tussenafstand tussen de verschillende turbines.

Meer concreet voorziet de verzoekende partij de volgende tussenafstanden:

- *Afstand WT1-WT2: 365m*
- *Afstand WT2-WT3: 490m*
- *Afstand WT3-WT4: 412m*
- *Afstand WT4-WT5: 415m*
- *Afstand WT5-WT6: 525m*

Zoals ook duidelijk uit de onderstaande afbeelding blijkt (zie ook stuk 11), is het verschil in tussenafstand tussen de verschillende turbines zo beperkt dat er wel degelijk gezorgd wordt voor een coherente inplanting (grijze aanduiding van de turbines van de verzoekende partij).

Wanneer bovendien gekeken wordt naar de turbines van de [REDACTED] en de respectievelijke tussenafstanden, dat deze afstanden sterk gelijklopend zijn zodat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar op basis van dit gegeven niet had kunnen beslissen om de aanvraag van de [REDACTED] te laten primeren op de aanvraag van de verzoekende partij (zie ook onderstaand plan – groene aanduiding).

Meer concreet voorziet de [REDACTED] in de volgende tussenafstanden.

- *Afstand WT1-WT2: 430m*
- *Afstand WT2-WT3: 450m*
- *Afstand WT3-WT4: 445m*
- *Afstand WT4-WT5: 555m*
- *Afstand WT5-WT6: 345m*
- *Afstand WT6-WT7: 424m*

Het verschil in de tussenafstand tussen de windturbines van de verzoekende partij enerzijds en van [REDACTED] anderzijds is onvoldoende groot om visueel waarneembaar te zijn en om als een doorslaggevend weigeringsargument te worden gehanteerd.
[afbeelding]

Het eerste middel is gegrond
...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

1.

Wat het bindend negatief advies betreft van de afdeling Wegen & Verkeer, bestaat de kritiek van de verzoekende partij er in dat zij stelt dat er zich geen enkele windturbine, noch hoogspanningscabine, bevindt binnen de zone van 30 meter, die vrij moet blijven.

De verzoekende partij is van oordeel dat de afdeling Wegen & Verkeer zelf gesteld heeft dat zij de exacte inplanting van de windturbine 5 en de cabines van de windturbines 1, 4

& 5, niet duidelijk kent en dus een onderzoeksplicht rust op de afdeling Wegen & Verkeer die zij klaarblijkelijk niet voldoende heeft ingevuld.

In de bestreden beslissing is er overigens overwogen: (...)

Die overweging op zich wordt niet bekritiseerd.

Wanneer in de algemene conclusie dan ook wordt opgenomen dat o.m. gelet op de te korte afstand van WT5 t.o.v. de autosnelweg beslist wordt tot de weigering, dan is dit in feite een juist motief.

Wat het ongunstig advies zelf betreft, leest verzoekende partij er klaarblijkelijk meer is dan erin is gesteld en houdt zij ten onrechte voor dat net op dat meerdere de bestreden beslissing zou gesteund zijn.

De bestreden beslissing is gesteund op de overwegingen die erin zijn terug te vinden. Hierboven werden die — wat het aspect van de inplanting t.o.v. de autosnelweg - aangehaald.

Het advies van Wegen en Verkeer is ongunstig. Letterlijk staat er : (...)

Dan volgt de alinea : (...)

Zelfs in de mate waarin verzoekende partij een andere mening heeft dat de adviserende overheid over de afstand van bepaalde inplantingen, brengt dit op geen enkele wijze de wettigheid van het advies in het gedrang. Integendeel wordt er voor zoveel als nodig impliciet in bevestigd dat de verzoekende partij die precieze aanduidingen niet heeft gegeven die nodig waren voor de adviserende overheid om tot een gunstige advisering te kunnen overgaan.

Het advies is wettig, de beslissing in de mate gesteund op het ongunstig advies is wettig, de motieven inzake de inplanting terug te vinden in de beslissing zijn wettig.

Het eerste onderdeel is dan ook ongegrond.

2.

Het advies van de FOD — Mobiliteit & Vervoer, Luchtvaart, d.d. 01.03.10 luidt dat er in akkoord met BELGO CONTROL en Defensie, geen bezwaar is tegen het oprichten van 5 windturbines te Bekkevoort voor zover de maximale tiphoogte van 150 m niet overschreden wordt.

Voor wat 1 windturbine betreft, nl. windturbine WT6, heeft Defensie een negatief advies gegeven. Deze turbine bevindt zich namelijk op 44 meter van hun straalverbinding waardoor de veiligheidsafstand van 100 meter niet gerespecteerd kan worden.

Het aangehaalde argument, dat de kazerne van Diest op korte termijn gesloten zou worden, en dat dus met dat element rekening zou moeten gehouden geweest zijn, gaat echter niet op.

Wanneer de FOD — Mobiliteit & Vervoer voor het advies in akkoord werd gehandeld met BELGO CONTROL en Defensie, dan kan er ook in die hypothese die de verzoekende

partij voorhoudt, geenszins aan de FOD — Mobiliteit & Vervoer op enigerlei wijze worden verweten geen rekening te hebben gehouden met die toestand.

Het is evident dat er rekening wordt gehouden met het bestaan van de kazerne die op het ogenblik van het verlenen van de beslissing open is.

Deze actuele gegevens dringen zich op voor de beslissende overheid. In de hypothese van de verzoekende partij zal immers de veiligheidsafstand van 100 meter niet gerespecteerd worden gedurende een bepaalde periode omdat zij later toch zou wegvallen.

Die redenering komt er op neer dat met het oog op een latere wijziging, op dit ogenblik een onveiligheid zou moeten getolereerd worden.

Het kan aan de beslissende overheid op geen enkele wijze verweten worden dat zij precies deze huidige veiligheidsafstand gerespecteerd wil zien, wat eigenlijk onafhankelijk is van de toekomstige bestemming en omstandigheden van de kazerne.

Het tweede onderdeel is dan ook ongegrond.

3.

In het derde onderdeel stelt de verzoekende partij dat de weigering een schending zou inhouden van art. 4.3.1., § 2,1° juncto en art. 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij is immers van oordeel dat bij de toetsing aan de goede ruimtelijke ordening, er moet gezorgd worden dat bij toekenning van een vergunning, de nog beschikbare ruimte zo optimaal mogelijk wordt benut.

Die kritiek van de verzoekende partij is in deze in feite niet gericht op de weigering maar veeleer op het argument van de weigering dat steunt op het feit dat er aan een derde, nl. [REDACTED], wel een vergunning werd toegekend en die laatste slechts voor 4 windturbines, waar verzoekende partij een aanvraag indiende voor 6 windturbines.

Verzoekende partij is van oordeel dat door het ene te verkiezen boven het andere, de hoger genoemde artikelen geschonden zijn, m.n. de duurzame ruimtelijke ontwikkeling, rekening houdende met de gevolgen voor het leefmilieu en de economische gevolgen.

Zoals hoger gesteld is deze kritiek in feite een kritiek die gegeven is aan een derde, nl. [REDACTED], want eens die vergunning gegeven, is er geen betwisting over het feit dat de aanvraag niet meer kon vergund worden gelet op de incompatibiliteit van de eerste vergunning met de tweede vergunning.

Het motief op zich, terug te vinden in de weigering van de vergunning, stellende: "gelet op het niet compatibel zijn met de 4 windturbines in dezelfde zone waarvoor een stedenbouwkundige verstrekt is", is niet betwist, integendeel.

Het derde onderdeel is dan ook ongegrond.

4.

Het vierde onderdeel van het eerste middel slaat op het feit dat overwogen wordt dat de turbines uit de aanvraag van de huidige verzoekende partij op een niet-coherente wijze ingeplant zouden worden.

Verzoekende partij is van oordeel dat dit niet het geval is en dat zelfs de beslissende overheid verwijst naar het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep, dat stelt dat de inplanting van de 6 windturbines, zoals voorgesteld door [REDACTED], een coherente en regelmatige invulling vormen.

Het is duidelijk dat in de bestreden beslissing, voor wat de al dan niet coherente opstelling van de turbines betreft, overwogen werd dat er een "weinig coherente lijnopstelling van de turbines" is.

In het bijzonder is daarbij in de overwegingen m.b.t. de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening geoordeeld: (...)

In de beslissing wordt dan verder nog verwezen naar het advies van het Vlaams Energie Agentschap (VEA), dat m.b.t. twee projecten aan de noordzijde van de autosnelweg een overweging maakt die volledig wordt overgenomen in de bestreden beslissing, nl.: (...)

Het is dus duidelijk dat wanneer de algemene eindconclusie die door de verzoekende partij wordt bekritiseerd, gelezen wordt i.v.m. de "weinig coherente lijnopstelling van de turbines", dit verduidelijkt wordt door de motieven hierboven reeds aangehaald en in dezelfde beslissing terug te vinden, waar deze precies uitleggen waarom deze lijnopstelling van de turbines in casu als weinig coherent wordt aanzien, nl. o.w.v. de sterk variërende onderlinge afstand van 360 m tot 520 m, die overigens niet in feite wordt betwist, net zo min als de variërende afstand tot de as van de autosnelweg, gaande van 53 m tot 138 m.

Waar er in het advies van de Vlaamse Energie Agentschap nog wordt gesproken van een coherente en regelmatige invulling, wordt er onmiddellijk aan toegevoegd dat dit de mogelijke inplanting van de windturbines niet maximaliseert in het geval van de [REDACTED] aanvraag.

Het vierde onderdeel is dan ook ongegrond.

...

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...

Eerste onderdeel

Aangezien de Afdeling Wegen en Verkeer zich op het verbod omtrent het oprichten van constructies binnen de vrije stroken (30m) langs de autosnelwegen uit de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen baseerde om de aanvraag van de verzoekende partij negatief te adviseren terwijl de dichtstbijzijnde constructie op meer dan 10m van deze zone ingeplant wordt, dient dit advies – omwille van schending van de bepalingen uit de wet van 12 juli 1956 tot vaststelling van het statuut der autosnelwegen juncto artikel 1 en 2 van het uitvoeringsbesluit van 4 juni 1958 en het zorgvuldigheidsbeginsel – buiten beschouwing gelaten te worden.

De verwerende partijen trachten dit te weerleggen door te wijzen op het feit dat de vergunningsverlenende overheid in haar weigeringsbeslissing wel uitgegaan is van een correcte afstand tot de autosnelweg (53m tot 138m).

Dit verandert niets aan de onwettigheid van het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer. Punt is immers niet dat de vergunningsverlenende overheid de afstand tot de autosnelweg al dan niet correct zou hebben vermeld, maar wel dat de Afdeling Wegen en Verkeer de aanvraag op grond van een foutieve beoordeling van deze afstand negatief geadviseerd heeft en dat het vergunningverlenende bestuur zich op dit advies heeft gebaseerd om haar weigering te motiveren.

Aangezien de vergunningsverlenende overheid zich op dit onwettige advies baseerde om de aanvraag te weigeren, is ook deze weigeringsbeslissing door een onwettigheid aangetast.

Tweede onderdeel

(...)

Wanneer er dus eensluidende en concrete gegevens voorhanden zijn dat de kazerne te Diest zal sluiten – dit is definitief beslist door de bevoegde overheid - én dit ervoor zal zorgen dat er op korte termijn niet langer een veiligheidsafstand ten opzichte van de straalverbinding aangehouden dient te worden, is dit ontegensprekelijk een gegeven waarmee op het ogenblik dat het advies wordt gegeven rekening gehouden dient te worden. Minstens moet dit gegeven mee worden betrokken in de afweging en in de motivering.

Door dit niet te doen, heeft de FOD Mobiliteit en Vervoer niet alleen een inbreuk op het zorgvuldigheidsbeginsel maar ook op de motiveringsplicht gemaakt, reden waarom ook dit advies buiten beschouwing gelaten moet worden.

Derde onderdeel

(...)

*De aanvragen van de [REDACTED] en de verzoekende partij werden **ingediend op respectievelijk 7 en 21 september 2009**. Dit betekent dat de vergunningsprocedures (openbaar onderzoek, adviezen, etc.) voor deze beide aanvragen gelijktijdig verlopen zijn. In dit kader kan o.a. gewezen worden op het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep waarin beide aanvragen tegen elkaar worden afgewogen: (...)*

Ook de GSA diende, gelet op het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsgbeginsel, beide (technisch niet-verenigbare) aanvragen gelijktijdig te beoordelen. De GSA wijst in de bestreden beslissing overigens uitdrukkelijk op deze concurrerende aanvragen: (...)

Gelet op de bepalingen omtrent duurzame ruimtelijke ontwikkeling uit artikel 4.3.1§2, eerste lid, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO diende de GSA bij de beoordeling van deze aanvragen er in het bijzonder voor te zorgen dat de beschikbare ruimte zo optimaal mogelijk wordt ingevuld.

Wanneer de GSA dus gelijktijdig een aanvraag voor zes vergunbare turbines en een aanvraag voor vier vergunbare turbines dient te beoordelen én zonder enige motivering deze vier turbines vergunt, staat het vast dat een inbreuk gemaakt wordt op de artikel 4.3.1§2, eerste lid, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO. Het feit dat de bestreden weigeringsbeslissing één dag later dan deze vergunningsbeslissing werd genomen kan hieraan bezwaarlijk iets veranderen nu het vaststaat dat de GSA op het ogenblik dat de aanvraag van de [REDACTED] werd beoordeeld wel degelijk op de hoogte was van de technisch niet-verenigbare aanvraag van de verzoekende partij en hiermee bijgevolg rekening diende te houden.

Vierde onderdeel

(...) Punt is immers dat de GSA in zijn weigeringsbeslissing niet aantoon – en ook onmogelijk zou kunnen aantonen – dat deze onderlinge afstanden een niet-coherente inplanting als resultaat zouden hebben.

Evenmin weerlegt de GSA hiermee het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep waarin uitdrukkelijk gesteld werd dat de turbines van de verzoekende partij op coherente wijze werden ingeplant: (...)

Aangezien de Raad van State stelt dat wanneer in de loop van een vergunningsprocedure adviezen worden uitgebracht én de overheid oordeelt dat deze niet kunnen worden gevolgd uit haar beslissing duidelijk de redenen moeten blijken waarom deze adviezen niet worden gevolgd, wordt hierdoor niet enkel het zorgvuldigheidsbeginsel maar ook de motiveringsplicht geschonden.

*Het eerste middel is gegrond.
...*

Beoordeling door de Raad

1.

Indien een bestreden weigeringsbeslissing op verschillende motieven steunt die elk op zich die beslissing kunnen verantwoorden, moeten al deze motieven onwettig zijn om de vernietiging bij gebrek aan een deugdelijke motivering te verantwoorden.

De bestreden beslissing steunt zowel volgens de verzoekende als de verwerende partij op vier determinerende weigeringsmotieven, namelijk (1) het ongunstig advies van het Agentschap Wegen en Verkeer van 30 november 2009, (2) het deels gunstig en deels ongunstig advies van de FOD Mobiliteit en Vervoer van 16 maart 2010, (3) de omstandigheid dat de verwerende partij reeds op 23 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning heeft verleend aan de [REDACTED] voor vier windturbines en een middenspanningscabine (4) de weinig coherente ruimtelijke lijnopstelling van het door de verzoekende partij aangevraagde project.

2.

Het vierde weigeringsmotief heeft meer specifiek betrekking op de volgende overwegingen in de bestreden beslissing:

“ ...

Maar het is eveneens noodzakelijk te komen tot een ruimtelijk coherent project waarbij een zo regelmatig mogelijke inplanting langsheen de lijninfrastructuren wordt nagestreefd. De ruimtelijke coherentie en de regelmatig inplanting worden bepaald door de afstanden t.o.v. de autosnelweg en de onderlinge afstanden. In het voorliggende project worden de turbines ingeplant op een sterk variërende onderlinge afstand van 360 m tot 520 m. De afstand tot de as van de autosnelweg varieert van 53 m tot 138 m. Turbine WT5 is zeer dicht tegen het openbaar domein van de autosnelweg ingeplant.

...”

Vermelde passage bevat twee zelfstandige overwegingen ter ondersteuning van het vierde weigeringsmotief, die elk op zich volstaan om de bestreden beslissing te dragen, met name (1) de sterk variërende onderlinge afstanden tussen de windturbines en (2) de afstanden van de windturbines tot de as van de autosnelweg. Meer concreet preciseert de verwerende partij voor wat betreft deze tweede overweging dat de afstand varieert van 53 m tot 138 m en dat windturbine T5 zeer dicht tegen het openbaar domein van de autosnelweg is ingeplant.

3.

De verzoekende partij voert in haar vierde middelonderdeel, waarbij zij de wettigheid van dit vierde weigeringsmotief betwist, aan dat de door haar aangevraagde 6 windturbines volgens het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep van 4 maart 2010 wel een coherente inplanting vertonen terwijl de verwerende partij in de bestreden beslissing dit advies nergens weerlegt in zoverre hierin wordt gesteld dat de aanvraag van de verzoekende partij een coherente en regelmatige invulling vertoont en dat de aanvraag voorziet in een regelmatige tussenafstand tussen de verschillende windturbines. Vervolgens maakt de verzoekende partij een vergelijking tussen de door haar en de door de [REDACTED] gehanteerde tussenafstanden.

Nog los van de vraag of de verwerende partij op redelijke wijze tot de vaststelling is gekomen dat de afstanden tussen de windturbines sterk variëren en dus niet coherent kunnen genoemd worden, stelt de Raad, samen met de verwerende partij, vast dat de verzoekende partij de tweede overweging van het vierde weigeringsmotief, met name de te dichte inplanting van de windturbine T5 bij de autosnelweg [REDACTED], op geen enkele wijze betwist. Deze overweging volstaat op zich om het weigeringsmotief van een weinig coherente inplanting te dragen.

De omstandigheid dat het Vlaams Energieagentschap van oordeel zou zijn dat aanvraag wel een coherente en regelmatige invulling vertoont, doet hieraan geen afbreuk. Dit advies is immers onvoldoende concreet en precies gemotiveerd. Het ontbreken van betwisting betreffende de tweede zelfstandige overweging van het determinerende vierde weigeringsmotief leidt tot de noodzakelijke vaststelling dat de bestreden beslissing onaangetast haar geldigheid bewaart.

Kritiek op andere motieven van de bestreden beslissing, zoals door de verzoekende partij betwist onder het eerste, tweede en derde middelonderdeel – zelfs al zou die terecht zijn – kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden. Deze middelonderdelen kunnen derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

4.

Voor het overige stelt de verzoekende partij dat *“met (1) het advies van de Afdeling Wegen en Verkeer, (2) het advies van de Federale Overheidsdienst Mobiliteit en Vervoer, (3) de vergunning van de [REDACTED] en (4) de vermeende niet-coherente opstelling van de aangevraagde turbines geen rekening kan worden gehouden en deze weigeringsargumenten, ondermeer met toepassing van artikel 159 van de Gecoördineerde Grondwet, buiten beschouwing dienen te worden gelaten en derhalve niet de vereiste rechtsgrondslag kan uitmaken voor de bestreden weigeringsbeslissing, en bijgevolg de bestreden vergunningsbeslissing die exclusief steunt op deze onwettige argumenten eveneens door een onwettigheid is aangetast”*.

Gelet op de voorgaande vaststelling, met name dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd op basis van het vierde weigeringsmotief, minstens toont de verzoekende partij het tegendeel niet aan, is de Raad van oordeel dat haar verzoek faalt in rechte en bijgevolg niet kan worden ingewilligd.

Het eerste middel is ongegrond.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

In dit middel roept de verzoekende partij de schendingen in van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder van het rechtszekerheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel. Zij overweegt:

“ ...

doordat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar bij de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningsaanvraag vertrekt van de vaststelling dat door de Interdepartementale Windwerkgroep de voorkeur wordt gegeven aan het project van de [REDACTED].

terwijl de voorkeur van de Interdepartementale Windwerkgroep voor de aanvraag van de [REDACTED] enkel geldt in de mate dat de zeven turbines uit de aanvraag van de [REDACTED] gerealiseerd kunnen worden omdat zo de meest rendabele invulling aan de betrokken site gegeven wordt.

en terwijl er slechts vier turbines uit de aanvraag van de [REDACTED] vergunbaar zijn.

zodat de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar zich niet op dit aspect van het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep had mogen baseren om de vergunning aan de [REDACTED] toe te kennen om vervolgens omwille van die vergunning de aanvraag van de verzoekende partij te weigeren wegens de technische onverenigbaarheid van de beide projecten.

Toelichting:

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar vertrekt bij de beoordeling van de vergunningsaanvraag van de vaststelling dat **de zone aan de noordkant van de [REDACTED] in aanmerking komt voor de inplanting van windturbines:**

“De projectzone volgt in lijn de [REDACTED]. De zone omvat de noordelijke zijde van deze snelweg gelegen tussen de [REDACTED] en het regionaal bedrijventerrein in [REDACTED]. Het principe van de gedeconcentreerde bundeling is bijgevolg gerespecteerd.

De projectlocatie biedt duidelijke potenties voor de inplanting van windturbines. Ruimtelijk kan dan ook gunstig geoordeeld worden voor deze locatie. De schaal van het landschap en de lijninfrastructuur stemmen overeen met het voorgestelde project, waardoor **het project potentieel bestaanbaar is met de onmiddellijke omgeving.**”

Nu de verzoekende partij en de [REDACTED] twee technisch niet-verenigbare aanvragen indienden voor deze zone, diende de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar echter een **keuze tussen deze twee aanvragen te maken:**

“Voor dezelfde zone aan de noordzijde van de autosnelweg zijn twee stedenbouwkundige aanvragen ingediend voor een windturbinepark. Onderhavige aanvraag (ontvangstdatum 21/09/2009), en een aanvraag (ontvangstdatum 07/09/2009) ingediend door de [REDACTED] voor zeven windturbines.

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar heeft zich **bij het maken van deze keuze gebaseerd op het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep**, waarin gesteld wordt dat de voorkeur gegeven dient te worden aan de aanvraag van de [REDACTED]:

“Het Vlaams Energieagentschap heeft een gecoördineerd advies uitgebracht voor vier projecten (twee aan de noordzijde en twee aan de zuidzijde van de autosnelweg), waarvoor een stedenbouwkundige aanvraag is ingediend. Het advies stelt het volgende m.b.t. de twee projecten aan de noordzijde van de autosnelweg:

“Specifiek bieden de 7 windturbines uit het project van de [REDACTED] een maximale, coherente en regelmatige invulling in lijnopstelling van de zone ten noorden van de [REDACTED] autosnelweg. De inplanting van 6 windturbines zoals voorgesteld door [REDACTED] vormen een coherente en regelmatige invulling maar maximaliseren de mogelijke inplanting van windturbines niet, waardoor de voorkeur uitgaat naar het voorstel van [REDACTED].”

De gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar is hierbij **echter uit het oog verloren dat het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep enkel geldt in de mate dat de zeven aangevraagde turbines van de [REDACTED] vergund kunnen worden.**

Aangezien er **slechts vier** van de aangevraagde turbines van de [REDACTED] voor vergunning in aanmerking komen, kon op basis van dit advies dan ook niet beslist worden om de aanvraag van de verzoekende partij te weigeren.

De onwettigheid van de vergunning van [REDACTED] zal meer uitgebreid worden gemotiveerd in het verzoekschrift tegen deze vergunning dat binnen de beroepstermijn zal worden ingediend.

Het tweede middel is gegrond.

...

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

In het tweede middel stelt verzoekende partij dat de bestreden beslissing een schending is van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het rechtszekerheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel.

Die kritiek is gericht op het aspect van het advies van de interdepartementale windwerkgroep waarnaar wordt verwezen in de bestreden beslissing.

Dit advies wordt terecht aangehaald in de bestreden beslissing, waar er wordt gesteld dat het Vlaams Energie Agentschap een gecoördineerd advies heeft uitgebracht voor 4 projecten (2 aan de noordzijde en 2 aan de zuidzijde van de autosnelweg), en waar het advies m.b.t. de twee projecten aan de noordzijde van de autosnelweg wordt gegeven met de motivering hierboven reeds aangehaald.

Het is juist dat de afweging van de twee aanvragen door het Vlaams Energie Agentschap gebeurde op basis van de overweging hierboven reeds overgenomen, dat de 7 windturbines van het project van de [REDACTED] een maximale coherente en regelmatige

invulling in de lijnopstelling ten noorden van de autosnelweg bieden, terwijl de 6 windturbines zoals voorgesteld door de [REDACTED], de maximalisatie van de mogelijke inplanting van windturbines niet biedt.

Dit aspect van de maximalisatie in de aanvragen blijft overeind los van het lot dat deze aanvragen — om andere redenen — ondergaat.

In de beslissing m.b.t. die maximale aanvraag van [REDACTED] werd er, om redenen die verband houden met het esthetisch geheel binnen het landschappelijk waardevol gebied, geoordeeld dat de 4 eerste turbines wel konden worden toegekend, doch niet de 3 volgende turbines (D05-07).

Er wordt in die beslissing, houdende de toekenning van die 4 eerste turbines, overwogen: (...)

Middel 2 is dan ook ongegrond.

...”

3.

In haar wederantwoordnota stelt de verzoekende partij nog:

“ ...

De Interdepartementale Windwerkgroep stelt in zijn advies dat de voorkeur dient te worden gegeven aan het project van [REDACTED] **aangezien in dit project zeven turbines voorzien zijn en hierdoor de maximale invulling van de betrokken locatie verzekerd wordt: (...)**

Volgens de windwerkgroep was het “maximaliseren” van de aanvraag van [REDACTED] ten opzichte van de aanvraag van de verzoekende partij doorslaggevend.

De GSA bevestigt in eerste instantie dat – gelet op het streefdoel van 6% hernieuwbare energie – inderdaad gekozen dient te worden voor het project waarbij gezorgd wordt voor een maximale bundeling van windturbines op de betrokken locatie.

Vreemd genoeg beslist de GSA verder om de vergunning toe te kennen aan het project van de [REDACTED] waarbij er slechts vier turbines vergund kunnen worden, dit terwijl er in de aanvraag van de verzoekende partij zes - minstens vijf - turbines voor vergunning in aanmerking komen.

De GSA steunt deze beslissing op het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep aangezien uit dit advies zou blijken dat de voorkeur dient te worden gegeven aan het project van de [REDACTED].

De GSA verliest hierbij uit het oog dat de voorkeur uit het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep enkel geldt wanneer alle zeven aangevraagde turbines van de [REDACTED] ook vergund worden (maximalisatie). Wanneer een aantal van de aangevraagde turbines niet vergunbaar zijn, geldt deze voorkeur – zoals de verwerende partijen tevergeefs trachten te weerleggen – niet.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Met dit tweede middel tracht de verzoekende partij de wettigheid van de bestreden beslissing aan te vechten hoofdzakelijk op basis van het uitgangspunt dat de verwerende partij de vergunning niet had mogen weigeren aan de verzoekende partij ‘...wegens de *technische onverenigbaarheid van beide projecten*...’. Zij beroept zich hiervoor op een inconsistentie tussen de bestreden beslissing en het advies van het Vlaamse Energieagentschap.

De Raad is van oordeel dat dit tweede middel in feite de betwisting betreft van het bij de beoordeling van het eerste middel als derde aangemerkte weigeringsmotief, met name de omstandigheid dat de verwerende partij reeds op 23 maart 2010 een stedenbouwkundige vergunning had verleend aan de [REDACTED].

2.

Het tweede middel strookt in wezen inhoudelijk met het derde middelonderdeel uit het eerste middel. De verzoekende partij vat dit bij de aanhef van het eerste middel immers zelf samen als volgt:

“ ...

Terwijl derde onderdeel de vergunning van de [REDACTED] eveneens door een onwettigheid is aangetast vermits de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar er bij de afweging tussen de aanvraag van de [REDACTED] en de aanvraag van de verzoekende partij er op basis van een verkeerde lezing van het advies van de Interdepartementale Windwerkgroep vanuit is gegaan dat aan de aanvraag van de [REDACTED] de voorkeur gegeven dient te worden aangezien dit project het meest rendabel is, hetgeen ontegensprekelijk in strijd is met artikel 4.3.1§2, 1° juncto artikel 1.1.4 Vlaamse Codex RO, de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

...”

Bij de beoordeling van het eerste middel is evenwel reeds vastgesteld dat de tweede overweging van het vierde weigeringsmotief volstaat om de bestreden beslissing te schragen. De verzoekende partij toont immers niet aan dat het vierde weigeringsmotief onjuist of kennelijk onredelijk zou zijn. Evenmin toont de verzoekende partij aan dat dit weigeringsmotief geen afdoende motivering kan vormen voor de bestreden beslissing.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is ontvankelijk maar ongegrond.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175,00 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 22 september 2015, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Heidi HUANG, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Heidi HUANG

Filip VAN ACKER